

ՍԻՐՏ ԻՄ, ԻՆՁՈՒ ԼՔԵՑԻՐ (1)

Սի՛րս իմ ըմբռստ եւ արի, սի՛րս իմ հեղօր մըբրկայորդ,
 Խըռովայո՛յգ երկվար, Ապագային դուն նամբարդ,
 Ըսե՛ ինչո՞ւ այս պօտոր լըբնցիկ՝ կես նամբամ,
 Գիտէի՛ր քէ իր ուղին լուսնդէն էր և ամասնմամ:

Ըսե՛ ինչո՞ւ ճըգեցի՛ր աստղերէն վար զինք այսպէս
 Զար տօժերու շանքեղէն ցաւամներով մոխրակէզ,
 Ու կտորելով զերմագին մեր դաշինքը հնամենի,
 Զիս ուրացար դուն յանկարծ, դարձար մէկ նենգ
 Բշնամի:

Դիտմ՝ ըրի ամէն ինչ օրէնքներուդ դէմ ամխախտ,
 Ամէն ետտուած կտորեցի իբրեւ ռազմիկ մ'ապերախտ,
 Պօտւ միմէն իր ուժով գոհ, աստուածներուն համարօր,
 Ինքնավըստան՝ իր կամքով, որ է հիմայ վիրաւոր:

Ճիրտնով մը մանաբեր սիրտըս նանկնց ճեռք մը չար.
 Հարստածն իբր կռակէս, գետին ինկայ ես աննար.
 Սի՛րս իմ, ըսիր քէ բա՛ւ է արքան արագ տարաջիր,
 Մըբրիկներու մէջէն բուռն եւ շանքերու բոցածիր:

Բայց տակաւին չէ դրպած կռակս հողին պարտութեան,
 Ու վերստին կը յօդդի հոգիս որպէս շարորդան,
 Հիպկական նոր դարուն և ինքն իր ուժով ինքնարոյծ,
 Ըսպառապէն կը նետուի նոր մարգերու մէջ աշխարհ:

1) Յաւով կ'իմանամ որ Անահիտի հաւատարիմ
 աշխատակիցներէն մին, ազնուաշունչ բանաստեղծ
 Յակոբ Գուլումեան արտի կաթուած մը ունենա-
 լով երկու ամիսէն աւելի ատենն սոբպուած է Հի-
 ւանդանոցի մը մէջ պառկած մնալ: Բարեբաղդա-
 բար, վտանգը անցած է, ինչպէս կը գրէ մեզի
 եւ կը յուսամ որ այն բույէին ուր Անահիտի այս

թիւը պիտի երեւայ, ան արդէն բոլորովին բուժ-
 ուած՝ հիւանդանոցէն իր տունը դարձած պիտի
 ըլլայ: Ապաքինման ճամբուն մէջ մտնելէն քիչ
 յետոյ, ան հիւանդանոցին մէջ գրած է յուզիչ բա-
 նաստեղծութիւններ, զոր ինքի գրկած է եւ որոնց
 երկուքը կը հրատարակեմ Անահիտի այս թիւին
 մէջ:

Ա. 2.

ԶԿԱՅ ՔԵԶ ՊԷՍ

Ի՞նչ ամուսն տամ քեզ, իմ ամուսն էս վեհամուսն
 Եւր Հայաստան,
 Խորհրդապետ, խորհրդապետ, լուսաբարձար
 իմ Հայաստան,
 Ի՞նչ բառերով գտնադաշտով գովաբան երգեմ,
 իմ հայրենիք,
 Եւ դաշնադաշտն ի՞նչ օրէնքով եւ ստաբիլիտետ
 օրդ երգանիկ:

Դուսն աւելի քաղցրահամ եւ քան մօրքս
 Կաթը սրբապան,
 Մեղըր չըկայ քեզ պէս ամուսն,
 Եւ ալ մեկտար բազմաբարձան.
 Հազար մօրմէ դուսն աւելի կաթնագին եւ,
 Կարծկազուս,
 Զի ամէն Հայ քեզ պղծի է, սէրդ ամենուս
 համար է յարդ:

Զըկայ քեզ պէս հոգեպարար
 Գեղեցկուհի լուսաբարձար,
 Զըկայ քեզ պէս սիրայ մեծ գիրք,
 Գար եւշտութեամբ եւ միշտ կարդամ,
 Երգում կ'ընեմ չըկայ քեզ պէս ուրիշ վրան
 Յարժաւ լինիք,
 Խաղաղ ուղի եւ ցնծութեամբ ուղիս եւ ծով եւ
 ամենախաղաղ:

Երկի՛ր սիրայ, դրա՛խտ հայրենի,
 Բարի՛ք երկիր,
 Ո՛վ Հայաստան, իմ օրերս եւ դափնեպղտակ
 դու քնքիրայիր,
 Չար օրերը կուգան կեքքան, կ'անցնին դարեր
 հարիւրամեծ,
 Դուսն կը մընաւ, իմ Հայաստան, լինդ միշտ առեւից,
 Ընդ միշտ երգօր:
 ՅԱԿՈԲ ԳՈՒԹՈՒՄՃԵԱՆ